

COMUNICARE A COMISIEI
DOCUMENT DE ORIENTARE

Regimul UE de reglementare a comerțului intra-UE cu fildeș și a reexportului de fildeș

(2017/C 154/06)

Scopul prezentelor orientări este de a oferi o interpretare a Regulamentului (CE) nr. 338/97 al Consiliului ⁽¹⁾, care recomandă ca statele membre ale UE (i) să suspende (re)exportul de articole din fildeș brut și (ii) să asigure o interpretare strictă a dispozițiilor legislației UE care autorizează comerțul intra-UE cu fildeș și (re)exportul de fildeș prelucrat.

1. Context și justificare

(i) Cadrul juridic internațional și al UE care reglementează comerțul cu fildeș

Atât elefantul african *Loxodonta africana*, cât și elefantul asiatic *Elephas maximus* sunt incluși în anexele la Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES), care reunește 183 de părți, inclusiv UE și toate statele sale membre. În cadrul actualului regim CITES, comerțul internațional cu fildeș ⁽²⁾ este interzis, cu excepții strict limitate (în special pentru articolele dobândite înainte de data la care dispozițiile CITES au devenit aplicabile fildeșului). Convenția CITES nu reglementează comerțul intern cu fildeș.

Convenția CITES este pusă în aplicare în UE prin intermediul Regulamentului (CE) nr. 338/97 și al regulamentelor conexe ale Comisiei (Regulamentele UE privind comerțul cu specii sălbatice de faună și floră). În cazul fildeșului de elefant [ca și al altor specii enumerate în anexa A la Regulamentul (CE) nr. 338/97], UE a adoptat în plus măsuri care sunt mai stricte decât dispozițiile CITES.

În consecință, schimburile comerciale cu fildeș sunt strict reglementate în UE prin intermediul Regulamentelor UE privind comerțul cu specii sălbatice de faună și floră, iar operațiunile cu fildeș, în și din UE, în scopuri comerciale sunt în general interzise.

Comerțul intra-UE și reexportul de fildeș în scopuri comerciale sunt autorizate numai în următoarele condiții:

- comerțul intra-UE este autorizat pentru articolele din fildeș importate în UE înainte ca speciile de elefant să fie incluse în lista din anexa I la CITES (18 ianuarie 1990 pentru elefantul african și 1 iulie 1975 pentru elefantul asiatic) ⁽³⁾. Comerțul intra-UE se poate efectua numai dacă s-a eliberat un certificat în acest scop de către statul membru relevant al UE, cu excepția „exemplarelor prelucrate” (a se vedea definiția de mai jos) dobândite înainte de 3 martie 1947, care pot fi comercializate în UE fără certificat;
- reexportul din UE este autorizat pentru exemplarele din fildeș dobândite înainte de data la care CITES a devenit aplicabilă acestora, și anume 26 februarie 1976 pentru elefanții africani și 1 iulie 1975 pentru elefanții asiatici ⁽⁴⁾.

(ii) Contextul internațional: creșterea exponențială a braconajului elefanților și a traficului de fildeș ca urmare a unei cereri tot mai mari din Asia

În ultimii ani, braconajul elefanților a atins niveluri foarte ridicate. Conform raportărilor, începând din 2011, în fiecare an au fost uciși între 20 000 și 30 000 de elefanți africani ⁽⁵⁾. Acest lucru a condus la o scădere pe scară largă a populațiilor de elefant african, punând în pericol recuperarea speciilor care a fost observată în perioada cuprinsă între 1990 și mijlocul anilor 2000.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea (JO L 61, 3.3.1997, p. 1).

⁽²⁾ În prezentul document de orientare, „fildeș” se referă exclusiv la fildeșul de elefant.

⁽³⁾ În temeiul articolului 8 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 338/97.

⁽⁴⁾ A se vedea articolul 5 alineatul (6) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 338/97. Convenția CITES se aplică de la 26 februarie 1976 elefanților africani, ca urmare a includerii acestora de către Ghana pe lista speciilor din anexa III; elefanții asiatici au fost incluși pe lista din anexa I la CITES la 1 iulie 1975.

⁽⁵⁾ Nellemann, C., Henriksen, R., Raxter, P., Ash, N., Mrema, E. (Eds). (2014). *The Environmental Crime Crisis – Threats to Sustainable Development from Illegal Exploitation and Trade in Wildlife and Forest Resources. A UNEP Rapid Response Assessment* („Criza infracțiunilor împotriva mediului – Amenințări la adresa dezvoltării durabile generate de exploatarea ilegală și de comerțul cu specii sălbatice de faună și floră și resurse forestiere. O evaluare a răspunsului rapid realizată de Programul Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu”). Programul Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu și GRID-Arendal, Nairobi și Arendal.

În paralel cu această sporire semnificativă a nivelului braconajului elefanților africani, s-a intensificat comerțul ilicit cu fildeș, determinat de creșterea continuă a cererii de fildeș pe piețele asiatice. Potrivit Sistemului de informații privind comerțul cu elefanți (*Elephant Trade Information System*, ETIS) ⁽¹⁾, în perioada 2010-2015 s-au confiscat anual aproximativ 39 de tone de fildeș brut, iar capturile de fildeș prelucrat au crescut constant în timp, cu o medie anuală de circa 5,6 tone ⁽²⁾. Faptul că se transportă fildeș la o scară atât de mare reflectă implicarea tot mai accentuată a rețelelor transnaționale de crimă organizată în comerțul ilegal cu fildeș.

Ca răspuns la această creștere exponențială a braconajului elefanților și a traficului de fildeș, comunitatea internațională a adoptat numeroase angajamente, prin intermediul Rezoluțiilor Adunării Generale a ONU și a Adunării ONU pentru mediu, precum și în cadrul mai multor conferințe la nivel înalt.

În octombrie 2016, cu ocazia celei de a 17-a Conferințe a Părților la Convenția CITES (CITES CoP17), s-au convenit o serie de noi măsuri care vizează să consolideze asigurarea respectării normelor de combatere a braconajului elefanților și a traficului de fildeș, să reducă cererea de fildeș ilegal și să intensifice controlul privind legalitatea fildeșului prezent pe piețele interne.

Rezoluția CITES 10.10 (Rev. CoP17) privind comerțul cu exemplare de elefanți îndeamnă părțile să pună în aplicare ample măsuri interne legislative, de reglementare, de asigurare a respectării legii și de alt tip pentru comerțul cu fildeș/piețele interne. Această rezoluție recomandă, de asemenea, „ca toate părțile și statele care nu sunt părți în a căror jurisdicție există o piață internă legală pentru fildeș care contribuie la braconaj sau la comerțul ilegal, să ia de urgență toate măsurile legislative, de reglementare și de asigurare a respectării legii care sunt necesare în vederea închiderii piețelor lor interne pentru comerțul cu fildeș brut și prelucrat” și recunoaște că „se pot acorda derogări limitate de la această închidere pentru unele articole; eventualele derogări nu ar trebui să contribuie la braconaj sau la comerțul ilegal”.

(iii) Un nivel sporit al comerțului legal cu fildeș din UE către Asia

Reexporturile comerciale atât de fildeș brut, cât și de fildeș prelucrat din UE efectuate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 338/97 („reexporturile legale”) au sporit în mod considerabil în ultimii ani, cu o tendință ascendentă accentuată în ceea ce privește reexporturile de fildeș către Asia de Est (a se vedea caseta 1).

Caseta 1

Nivelurile de reexport legal de fildeș din UE – informații și cifre esențiale

Colții de elefant au cea mai mare pondere în reexporturile de articole din **fildeș brut** din UE. Deși numărul de colți reexportați în fiecare an din UE a fost întotdeauna mai mic de 100 de unități în perioada 2006-2012 (cu excepția anului 2008, când a fost de 111 articole), această cifră a crescut considerabil în 2013 (ajungând la peste 300 de articole) și mult mai pronunțat în 2014 și 2015 (peste 600 de articole în fiecare an). Aproape toți colții de elefant reexportați în 2014 și 2015 din UE aveau destinația China sau RAS Hong Kong.

În plus față de comerțul cu colți, în ultimul deceniu statele membre ale UE au raportat și **schimburi comerciale cu fildeș brut sub formă de bucăți de fildeș**. Din datele disponibile rezultă că s-a înregistrat o scădere generală a reexporturilor de bucăți de fildeș raportate în ceea ce privește greutatea, dar o creștere generală a reexporturilor raportate în ceea ce privește numărul de exemplare (cu fluctuații mari între ani), ceea ce sugerează că schimburile comerciale având ca obiect acest bun au rămas la un nivel relativ constant în ultimul deceniu. Volumul efectiv al bucăților de fildeș este însă foarte dificil de determinat sub raport cantitativ, deoarece articolele ar putea varia foarte mult ca dimensiune.

Numărul de articole din **fildeș prelucrat** reexportate din UE a sporit în ultimii ani, datele raportate de statele membre ale UE arătând o creștere pronunțată începând din 2012. Cele mai mari cantități au fost raportate în 2015 în ceea ce privește comerțul cu exemplare individuale (10 000 de articole din fildeș reexportate în 2015). Cu toate acestea, ar trebui remarcat faptul că statele membre raportează schimburile comerciale în unități diferite. În afară de numărul de articole individuale care au făcut obiectul schimburilor comerciale, s-a raportat și masa (kg) acestora. Reexporturile de fildeș raportate de statele membre în ceea ce privește masa au fluctuat în mod considerabil, atingând cele mai ridicate niveluri în 2012 (aproximativ 600 kg, în plus față de 7 000 de articole individuale) și aproximativ 200 kg în 2015.

⁽¹⁾ ETIS a fost înființat prin Rezoluția Conf. 10.10 a CITES (Rev. CoP17) privind comerțul cu exemplare de elefant și urmărește, printre altele, obiectivele „(i) de a măsura și a înregistra nivelurile și tendințele în materie de ucidere ilegală a elefanților și comerț cu fildeș, precum și evoluția acestor niveluri și tendințe”. Pe baza datelor din ETIS, înainte de fiecare Conferință a părților la CITES se întocmește un raport amplu privind confiscările de fildeș din întreaga lume. Cele mai recente rapoarte, elaborate în 2016 pentru cea de a 17-a Conferință a părților la CITES, sunt disponibile la următoarele adrese:

<https://cites.org/sites/default/files/eng/cop/17/WorkingDocs/E-CoP17-57-06-R1.pdf>

<https://cites.org/sites/default/files/eng/cop/17/WorkingDocs/E-CoP17-57-06-R1-Add.pdf>

⁽²⁾ În 50 % din evidențele ETIS, părțile la CITES nu precizează greutatea fildeșului confiscat.

Reexportul de articole din fildeș prelucrat include numeroase tipuri diferite de obiecte (inclusiv antichități, instrumente muzicale sau diverse alte tipuri de sculpturi). Principalele piețe de destinație ale acestor articole sunt China și RAS Hong Kong, însă au fost raportate niveluri de comercializare mai mici și în alte țări, în special SUA, Elveția, Japonia și Federația Rusă.

Datele utilizate pentru a evalua nivelurile de comercializare provin din evidențele privind reexporturile transmise de statele membre ale UE în cadrul rapoartelor lor anuale CITES, în conformitate cu articolul 15 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 338/97.

(iv) Inițiativele UE de combatere a traficului cu specii sălbatice de faună și floră în ceea ce privește comerțul intra-UE cu fildeș și exportul de fildeș

Comunicarea privind Planul de acțiune al UE în materie de combatere a traficului cu specii sălbatice de faună și floră⁽¹⁾ invită UE și statele sale membre să pună în aplicare o strategie amplă de luptă împotriva acestui trafic. Comunicarea menționată prevede în special (în cadrul acțiunii 2 „Limitarea în continuare a comerțului cu fildeș în interiorul și dinspre UE”) că, până la sfârșitul anului 2016, Comisia Europeană ar trebui să emită orientări „pentru a se asigura o interpretare uniformă a normelor UE cu scopul de a suspenda exportul de fildeș brut datând din perioada anterioară convenției și de a se garanta faptul că în UE sunt comercializate numai obiectele vechi din fildeș legale”.

În concluziile sale din iunie 2016 privind această comunicare, Consiliul Uniunii Europene a îndemnat statele membre „să nu elibereze documente de export sau de reexport pentru fildeșul brut provenind de la elefanți, din perioada anterioară convenției, și să aibă în vedere măsuri suplimentare pentru a pune capăt comerțului cu fildeș provenind de la elefanți”.

Prezentele orientări au fost elaborate ca răspuns la aceste apeluri.

Cererea tot mai mare de fildeș din Asia este unul dintre factorii cei mai importanți care determină actualele niveluri ridicate ale braconajului elefanților și ale traficului de fildeș. Prin prezentele orientări, UE va contribui la reducerea acestei cereri și la sprijinirea eforturilor în materie de produse din specii sălbatice de faună și floră depuse de piețe de destinație importante, cum ar fi China, care a adoptat în 2016 măsuri specifice de restricționare a importului de articole din fildeș pe teritoriul său și a anunțat că va elimina treptat, până la sfârșitul anului 2017, piața sa internă a fildeșului. Prezentele orientări vizează, de asemenea, să asigure faptului că fildeșul de proveniență ilegală nu este comercializat în sau din UE și că schimburile comerciale legale care au ca obiect fildeșul nu pot fi utilizate ca paravan pentru operațiuni cu fildeș ilegal.

Prezentele orientări abordează mai întâi reexportul de fildeș din UE (secțiunea 3) și apoi comerțul intra-UE cu fildeș (secțiunea 4).

2. Statutul documentului

Prezentul document de orientare a fost dezbătut și elaborat în cooperare cu reprezentanții statelor membre, reuniți în cadrul „Grupului de experți al autorităților competente de management al CITES”.

Prezenta comunicare este menită să sprijine cetățenii, întreprinderile și autoritățile naționale în aplicarea Regulamentului (CE) nr. 338/97 și a regulamentelor sale de punere în aplicare. Prezentul document de orientare nu înlocuiește, nu adaugă și nu modifică dispozițiile Regulamentului Consiliului și ale regulamentelor sale de punere în aplicare; în plus, prezentul document de orientare nu ar trebui să fie utilizat în mod izolat, ci împreună cu legislația menționată. Numai Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competența de a formula interpretări obligatorii ale dreptului Uniunii.

Documentul este publicat în format electronic de către Comisie și poate fi publicat de către statele membre.

Documentul va fi revizuit de Comisie, în consultare cu „Grupul de experți al autorităților competente de management al CITES”, în al doilea semestru al anului 2019. Cu toate acestea, Comisia și statele membre vor acorda o atenție deosebită preocupărilor referitoare la comerțul intern cu fildeș, precum și reexportului de fildeș prelucrat din UE, pentru a analiza dacă este oportun să se modifice prezentele orientări în ceea ce privește aspectele menționate, înainte de al doilea semestru al anului 2019.

⁽¹⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52016DC0087&rid=1>

3. Orientări privind interpretarea normelor UE referitoare la reexportul de fildeș

(i) Orientări privind reexportul de fildeș brut

Normele care reglementează reexportul de exemplare din fildeș brut ⁽¹⁾ dobândite înainte de data la care CITES a devenit aplicabilă acestora sunt stabilite la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 338/97.

În temeiul articolului 5 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 338/97, atunci când analizează cererile de reexport de fildeș brut, autoritățile de management trebuie să fie „încredințat[e], în urma consultării cu autoritatea științifică competentă, că nu există alți factori referitori la conservarea speciei care să se opună eliberării permisului de export.”

Aceste dispoziții trebuie să fie interpretate în lumina circumstanțelor descrise în secțiunea 1, precum și având în vedere caracteristicile specifice ale comerțului internațional cu fildeș brut. La nivel mondial, fildeșul brut are ponderea dominantă în comerțul ilegal internațional cu fildeș. Acest lucru este demonstrat de datele pe care părțile la CITES le-au raportat ETIS, conform cărora capturile de fildeș brut ilegal reprezintă marea majoritate a fildeșului confiscat la nivel mondial. Fildeșul brut constă în principal în colți, care sunt greu de diferențiat. Riscurile ca reexportul legal de fildeș brut să fie utilizat ca paravan pentru comerțul ilegal cu fildeș brut ilegal sunt mai mari decât cele existente în cazul fildeșului prelucrat, în pofida faptului că, pentru a putea fi comercializați, colții de proveniență legală trebuie să fie marcați.

Suspendarea reexportului de fildeș brut din UE va asigura neamestecarea colților de proveniență legală cu fildeșul ilegal și va ajuta țările de destinație să-și pună în aplicare acțiunile de reducere a cererii de fildeș, care constituie un pas important în combaterea comerțului ilegal cu fildeș și a actualei creșteri exponențiale a braconajului elefanților.

Comisia recomandă ca, în circumstanțele actuale, în lumina principiului precauției și cu excepția cazului în care dovezi științifice concludente demonstrează contrariul, statele membre să considere că există factori gravi privind conservarea speciilor de elefant care pledează împotriva eliberării certificatelor de reexport pentru fildeșul brut.

Prin urmare, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 338/97, Comisia recomandă statelor membre, ca măsură temporară și începând cu 1 iulie 2017, să nu elibereze certificate de reexport pentru fildeșul brut, în afară de cazurile excepționale, în care autoritatea de management din statul membru în cauză este încredințată că articolul:

1. face parte dintr-un autentic schimb de bunuri culturale între instituții cu reputație recunoscută (de exemplu, muzee);
2. este o amintire de familie care este transportată în cadrul unei mutări a familiei;
3. este mutat în scopuri de asigurare a respectării legii, științifice sau educaționale.

În orice astfel de cazuri excepționale, se recomandă ca autoritățile de management să urmeze orientările furnizate în prezentul document în ceea ce privește dobândirea unor dovezi corespunzătoare care să demonstreze proveniența legală a exemplarelor (anexa I la prezentul document), marcarea (anexa II) și, dacă este cazul, coordonarea cu alte state membre și țări terțe [subsecțiunea (iii)].

(ii) Orientări privind reexportul de fildeș prelucrat

Spre deosebire de fildeșul brut, „fildeșul prelucrat” include numeroase tipuri diferite de exemplare. Printre acestea se numără articole care se comercializează legal de decenii (de exemplu, instrumente muzicale sau antichități) și nu este clar dacă o suspendare completă a reexportului articolelor respective ar avea un impact concret asupra comerțului ilegal cu fildeș la nivel internațional. Având în vedere creșterea reexporturilor de fildeș prelucrat din ultimii ani, se impune, totuși, consolidarea controlului în ceea ce privește punerea în aplicare a normelor în vigoare.

În toate cazurile, este imperativ ca statele membre ale UE să exercite un nivel ridicat de control în ceea ce privește cererile de reexport de fildeș prelucrat, pentru a se asigura că se eliberează documentele relevante doar atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute de legislația UE care garantează că fildeșul are proveniență legală. Pentru a se evita exportarea articolelor din fildeș care nu îndeplinesc condițiile necesare, se recomandă interpretarea strictă a condițiilor de eliberare a acestor certificate de reexport.

⁽¹⁾ Se recomandă ca statele membre ale UE să utilizeze definiția „fildeșului brut” prevăzută în Rezoluția Conf. 10.10 a CITES (Rev. CoP17), conform căreia:

- „(a) termenul «fildeș brut» include toți colții de elefant întregi, șlefuiți sau neșlefuiți și sub orice formă, și tot fildeșul de elefant tăiat în bucăți, șlefuit sau neșlefuit și care a suferit orice modificare a formei sale originale, cu excepția «fildeșului prelucrat», și
- (b) termenul «fildeș prelucrat» trebuie interpretat în sensul că fildeșul a fost sculptat, modelat sau procesat, fie integral, fie parțial, fără a include însă colții întregi, sub orice formă, cu excepția cazului în care întreaga suprafață a fost sculptată”.

Pentru a evalua condițiile în care acest comerț poate fi autorizat, se recomandă ca statele membre ale UE să aplice orientările privind prezentarea unor „dovezi care demonstrează dobândirea legală” prevăzute în anexa I la prezentul document și orientările privind „marcarea, înregistrarea și alte cerințe pentru eliberarea certificatelor” prevăzute în anexa II.

Este deosebit de important ca solicitantul care cere certificatul de reexport să demonstreze că exemplarele au fost dobândite înainte de data la care CITES a devenit aplicabilă acestora. Dacă solicitantul nu este în măsură să furnizeze aceste dovezi, atunci nu ar trebui să se elibereze un certificat.

Dacă se eliberează un certificat, acesta ar trebui să descrie articolul în cauză într-un mod suficient de detaliat, astfel încât să poată fi utilizat exclusiv pentru exemplarul respectiv. În plus, și în cazul în care legislația permite acest lucru, statele membre pot să aibă în vedere compilarea, verificarea și înregistrarea identității solicitantului și, dacă este posibil, a cumpărătorului (de exemplu, prin păstrarea unei copii a documentelor de identificare ale acestora).

(iii) **Coordonarea în cadrul statelor membre ale UE și coordonarea între statele membre ale UE, precum și coordonarea acestora cu țările terțe**

În cazul în care autoritățile regionale/locale de management al CITES sunt responsabile cu eliberarea documentației CITES, se recomandă ca statele membre să se asigure că autoritățile regionale raportează autorității centrale de management al CITES toate cererile depuse pentru obținerea de certificate de reexport/certificate intra-UE. Această raportare ar asigura verificarea coordonată corespunzătoare a dobândirii legale și coerența în materie de evaluare a cererilor. La realizarea acestui obiectiv ar putea să contribuie instituirea unor baze de date naționale care să stocheze informațiile relevante.

În cazul în care un certificat intra-UE eliberat de un stat membru al UE este prezentat ca dovadă a dobândirii legale în scopul aprobării unei cereri de certificat de reexport, statul membru care a eliberat respectivul certificat de comerț intra-UE ar trebui să fie consultat cu privire la validitatea acestuia. Aceeași procedură ar trebui să se aplice în cazul tuturor cererilor care au ca obiect fildeșul, dar în special în cazul articolelor brute.

În plus, se pot aplica restricții/controale suplimentare în ceea ce privește reexportul către anumite țări/teritorii care au introdus măsuri interne mai stricte în materie de comerț cu fildeș, cum ar fi China continentală, RAS Hong Kong și Statele Unite ale Americii (SUA). Înainte de a elibera certificate de reexport pentru fildeș, statul membru în cauză ar trebui să informeze autoritățile CITES din țara de destinație, astfel încât aceasta să poată verifica dacă importul exemplarului respectiv respectă reglementările în vigoare.

4. Orientări privind punerea în aplicare a legislației UE în materie de comerț cu fildeș intra-UE

Se recomandă ca statele membre ale UE să urmeze orientările prezentate mai jos, pe baza actualelor bune practici din statele membre ale UE, pentru evaluarea cererilor de certificate de comerț intra-UE cu fildeș și interpretarea dispozițiilor legislației UE cu privire la comerțul intra-UE cu „exemplare prelucrate” din fildeș.

De la adoptarea de către CITES, în 1989, a deciziei de interzicere a comerțului internațional cu fildeș, în Europa cererea de fildeș a scăzut în mod considerabil. Statele membre ale UE nu au fost identificate în cadrul CITES ca piețe de destinație importante pentru fildeșul de proveniență ilegală. Cea mai mare parte a schimburilor comerciale intra-UE o reprezintă antichitățile din fildeș. Cu toate acestea, în UE s-au înregistrat cazuri de comerț ilegal cu articole din fildeș. De asemenea, în statele membre există abordări diferite în ceea ce privește tratarea cererilor de certificate pentru utilizarea comercială a exemplarelor din fildeș în UE și în ceea ce privește comerțul intra-UE cu „exemplare prelucrate” din fildeș. UE are responsabilitatea de a se asigura că utilizarea comercială a fildeșului în UE este controlată și reglementată în mod strict, în conformitate cu Rezoluția CITES 10.10 (Rev. CoP17) și cu Regulamentul (CE) nr. 338/97. Prin urmare, este necesar să se intensifice vigilența și controalele în materie de comerț intra-UE cu articole din fildeș în ceea ce privește cererile de comerț intra-UE cu fildeș, precum și pentru a stabili legalitatea comerțului intra-UE cu „exemplare prelucrate”.

În acest context, și având în vedere diferitele regimuri aplicabile fiecăruia dintre aceste cazuri, se recomandă ca statele membre să urmeze orientările specifice de mai jos care vizează:

- comerțul intra-UE cu articole din fildeș [punctul (i) de mai jos];
- cazurile specifice de comerț intra-UE cu „exemplare prelucrate” [punctul (ii) de mai jos].

(i) **Orientări privind comerțul intra-UE cu articole din fildeș**

Comerțul intra-UE cu exemplarele prevăzute în anexa A este în general interzis în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 338/97. Articolul 8 alineatul (3) autorizează statele membre să deroge de la această interdicție dacă sunt îndeplinite anumite condiții [enumerare la literele (a)-(h)]. Cu toate acestea, utilizarea termenului „se poate” la articolul 8 alineatul (3) arată în mod clar că statele membre nu au obligația de a acorda un certificat de comerț intra-UE atunci când sunt îndeplinite condițiile respective (cu excepția cazului în care legislația Uniunii prevede dispoziții contrare, de exemplu în cazul aplicării principiului proporționalității). Atunci când hotărăște cu privire la acordarea sau neacordarea unui certificat, autoritatea trebuie să utilizeze în mod corespunzător marja sa de apreciere.

În consecință, nu se poate considera că articolul 8 alineatul (3) conferă oricărui solicitant dreptul la un certificat de comerț intra-UE, chiar dacă este îndeplinită una dintre condițiile prevăzute la literele (a)-(h). În plus, articolul 8 alineatul (3) intră sub incidența principiului precauției și, așa cum s-a arătat mai sus, sarcina demonstrării legitimității și a conformității unei tranzacții cu obiectivele Regulamentului (CE) nr. 338/97 va reveni, prin urmare, solicitantului.

Atunci când primește o cerere de utilizare comercială a fildeșului în UE prevăzută la articolul 8 alineatul (3), un stat membru are dreptul, în temeiul legislației Uniunii, să refuze acordarea unui certificat, chiar și atunci când este îndeplinită una dintre condițiile prevăzute la literele (a)-(h), cu condiția ca refuzul să fie compatibil cu principiul proporționalității (cu alte cuvinte, refuzul este oportun pentru a proteja speciile de faună sau floră sălbatică ori pentru a asigura conservarea acestora și nu depășește ceea ce este necesar în vederea îndeplinirii respectivului obiectiv). Comisia și Grupul de experți al autorităților competente de management al CITES sunt de părere că se va proceda în acest mod în cazul în care legitimitatea și conformitatea unei tranzacții cu obiectivele Regulamentului (CE) nr. 338/97 nu au fost demonstrate în mod concludent de către solicitant.

Statele membre au responsabilitatea de a evita eliberarea de certificate care ar putea facilita eventuale activități ilegale și, prin urmare, ar trebui să trateze respectivele cereri de comerț intra-UE într-un mod care să reducă la minimum acest risc în cea mai mare măsură posibilă. Se recomandă statelor membre să asigure un nivel maxim de control în tratarea cererilor de certificate intra-UE și să interpreteze în mod strict condițiile de eliberare a acestor certificate, în special pentru fildeș brut.

În acest scop, se recomandă ca statele membre ale UE să aplice orientările privind prezentarea unor „dovezi care demonstrează dobândirea legală” prevăzute în anexa I la prezentul document și orientările privind „marcarea, înregistrarea și alte cerințe pentru eliberarea certificatelor” prevăzute în anexa II.

Un element-cheie, prevăzut la articolul 8 alineatul (3) litera (a) [și anume, exemplarele „achiziționate sau introduse în Comunitate înainte ca dispozițiile referitoare la speciile incluse la anexa I la convenție, la anexa C1 la Regulamentul (CEE) nr. 3626/82 al Consiliului (2) sau la anexa A la prezentul regulament să intre în vigoare, pentru exemplarele în cauză”], este acela că sarcina de a demonstra că exemplarele au fost dobândite sau introduse în UE înainte de 18 ianuarie 1990, pentru elefantul african, și înainte de 1 iulie 1975, pentru elefantul asiatic, îi revine solicitantului care cere un certificat intra-UE. Dacă solicitantul nu este în măsură să furnizeze aceste dovezi, atunci nu ar trebui să se elibereze un certificat.

Dacă se eliberează un certificat, acesta ar trebui să descrie articolul în cauză într-un mod suficient de detaliat, astfel încât să fie clar faptul că certificatul poate fi utilizat exclusiv pentru exemplarul respectiv – acest lucru este în mod special important în cazul fildeșului brut, care este susceptibil să aibă mai puține caracteristici distinctive. În plus, în cazul în care legislația ⁽¹⁾ permite acest lucru, statele membre pot să aibă în vedere compilarea, verificarea și înregistrarea identității solicitantului și a cumpărătorului (de exemplu, prin păstrarea unei copii a documentelor de identificare ale acestora). Ar putea să se prevadă, de asemenea, o condiție specifică în cazul comerțului intra-UE cu fildeș brut, conform căreia vânzătorul să aibă obligația de a informa autoritățile cu privire la identitatea cumpărătorului.

În cazul în care cererile de comerț intra-UE cu fildeș sunt efectuate în temeiul articolului 8 alineatul (3) litera (c), se reamintește statelor membre că, întrucât importul de fildeș (ca bunuri personale, în special ca trofee de vânătoare) este posibil numai în scopuri necomerciale, nu există nicio posibilitate ca proprietarilor acestora să li se acorde un certificat în scop comercial în Uniune în temeiul articolului 8 alineatul (3) litera (c).

(ii) Orientări specifice privind comerțul intra-UE cu „exemplare prelucrate” din fildeș

Regulamentul UE conține dispoziții specifice care reglementează comerțul intra-UE cu „exemplare prelucrate, dobândite în urmă cu peste cincizeci de ani”, definite la articolul 2 litera (w) din Regulamentul (CE) nr. 338/97 ca „exemplare a căror stare naturală brută a fost modificată în mod considerabil pentru a face bijuterii, obiecte decorative, artistice, utilitare sau instrumente muzicale, cu peste cincizeci de ani înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament”, și anume înainte de 3 martie 1947, „și care au fost achiziționate în aceste condiții, lucru acceptat de organul de gestionare din statul membru în cauză. Aceste exemplare se consideră ca fiind prelucrate numai în cazul în care aparțin în mod clar uneia din categoriile menționate anterior și pot fi utilizate fără a fi sculptate, prelucrate sau transformate”. „Exemplarele prelucrate”, astfel cum sunt definite în Regulamentele UE privind comerțul cu specii sălbatice de faună și floră sunt, de asemenea, denumite adeseori „antichități”. Cu toate acestea, este important de remarcat faptul că antichitățile dobândite înainte de 1947, dar a căror stare naturală nu a fost modificată în mod considerabil nu îndeplinesc criteriile pentru a fi considerate „exemplare prelucrate” în temeiul Regulamentului (CE) nr. 338/97.

⁽¹⁾ În special legele privind protecția datelor cu caracter personal.

Utilizarea comercială în UE a „exemplarelor prelucrate” este reglementată în temeiul articolului 8 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 338/97 și al articolului 62 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 865/2006 al Comisiei. Dacă un articol îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 2 litera (w) din Regulamentul Consiliului pentru a putea fi considerate exemplar prelucrat, atunci nu este nevoie de un certificat în vederea utilizării sale comerciale în UE.

Pentru a se asigura o interpretare comună în rândul statelor membre ale UE a definiției „exemplarului prelucrat”, Comisia Europeană, în colaborare cu statele membre ale UE, a elaborat orientări interne cu privire la acest aspect⁽¹⁾. Orientările respective, care nu vizează în mod specific fildeșul, acoperă aspecte cum ar fi dovezile care sunt admisibile pentru a atesta faptul că articolul a fost dobândit înainte de 3 martie 1947, exemplele tipice de articole care intră sub incidența definiției „a căror stare naturală brută a fost modificată în mod considerabil” și categoriile de „bijuterii”, „obiecte decorative” etc., precum și recondiționarea și „prelucrarea din nou” a exemplarelor.

În general, se recomandă ca statele membre să interpreteze definiția exemplarelor prelucrate în sens restrâns, parcurgând următoarele etape:

- în primul rând, proprietarul unui exemplar care dorește să îl vândă trebuie să demonstreze că acesta a fost dobândit cu „cincizeci de ani înainte de intrarea în vigoare a [Regulamentului (CE) nr. 338/97]”, și anume înainte de 3 martie 1947;
- în al doilea rând, simplul fapt că un colț de elefant este montat pe o placă, pe un scut sau pe un alt tip de suport, fără nicio altă modificare a stării sale naturale, nu ar trebui să fie suficient pentru ca produsul să fie considerat un „exemplar prelucrat” în temeiul articolului 2 litera (w) din Regulamentul (CE) nr. 338/97;
- în al treilea rând, ar trebui să se examineze, de asemenea, în mod strict și aprofundat cerința prevăzută la articolul 2 litera (w), conform căreia modificarea a fost efectuată pentru „a face bijuterii, obiecte decorative, artistice, utilitare sau instrumente muzicale”, deoarece se pare că în cazuri recente natura artistică a modificării (cum ar fi sculptarea semnificativă, gravarea, inserția ori atașarea de obiecte artistice sau utilitare etc.) nu a fost clară, situație în care condițiile prevăzute la articolul 2 litera (w) nu au fost îndeplinite;
- documentul de orientare elaborat de Comisia Europeană privind „exemplarele prelucrate” ar trebui să fie consultat pentru îndrumări suplimentare referitoare la interpretarea acestui termen.

În plus, deși nu sunt necesare certificate intra-UE pentru comerțul cu „exemplare prelucrate” în UE, se recomandă ca statele membre să monitorizeze piețele lor interne ale fildeșului vechi, inclusiv să efectueze verificări periodice pentru a vedea dacă respectivii comercianți au dovezi cu privire la vechimea și/sau originea fildeșului vechi de vânzare, și să aibă în vedere să impună comercianților obligația de a declara vechimea și originea articolelor din fildeș vechi de vânzare, atât pe site-urile web, cât și în standurile/magazinele fizice.

În fine, ar trebui remarcat faptul că reexportul de „exemplare prelucrate” din UE necesită eliberarea unui certificat de reexport, în conformitate cu articolul 5 alineatul (6) punctul (i) din Regulamentul (CE) nr. 338/97. Se recomandă ca statele membre să utilizeze orientările din secțiunea 3 punctul (ii) atunci când evaluează cererile de certificate de reexport pentru aceste articole.

⁽¹⁾ A se vedea C(2017) 3108.

ANEXA I

Dovezi care demonstrează dobândirea legală*Considerații generale*

Atât în cazul certificatelor de reexport, cât și în cazul certificatelor intra-UE este responsabilitatea solicitantului să demonstreze într-un mod considerat satisfăcător de autoritatea CITES din statul membru al UE în cauză că sunt respectate condițiile pentru eliberarea documentelor și, în special, că exemplarele din fildeș au fost dobândite în mod legal ⁽¹⁾.

Deoarece cererile de certificate de reexport/certificate intra-UE pot să difere în mod semnificativ (în ceea ce privește circumstanțele dobândirii inițiale a fildeșului, cantitatea care urmează să fie reexportată/comercializată și originea/vechiimea declarată a exemplarelor), statele membre vor trebui în general să evalueze de la caz la caz dovezile furnizate de solicitant.

Deși este clar că dobândirea legală trebuie demonstrată în toate cazurile, statele membre ar trebui să aibă în vedere să urmeze o abordare bazată pe riscuri atunci când evaluează cererile de reexport de fildeș/comerț intra-UE cu fildeș. Tranzacțiile pot face obiectul unor niveluri diferite de control, în funcție de cantitatea de fildeș care urmează să fie reexportat/comercializat, de forma fildeșului (de exemplu vechi, prelucrat sau brut), de circumstanțele în care fildeșul a fost dobândit inițial (de exemplu, în cadrul unei tranzacții comerciale sau ca dar/moștenire) și de data dobândirii inițiale. Statele membre vor trebui să recurgă la marja lor de apreciere atunci când stabilesc tipul/cantitatea de dovezi necesare în sprijinul cererii.

Statele membre ar trebui să supună tranzacțiile comerciale intra-UE cu fildeș brut unui nivel mai ridicat de control, de exemplu, în cazul cererilor care au ca obiect colți neprelucrați sau articole din fildeș neprelucrat de dimensiuni mai mari, în special dacă o cerere are ca obiect mai mult de un singur colț întreg/articol. De asemenea, statele membre pot să aibă în vedere să efectueze un control mai riguros în cazul cererilor de certificate intra-UE pentru fildeșul brut care a fost dobândit mai recent sau în cadrul unei tranzacții comerciale (și nu ca dar sau moștenire).

Este important de remarcat faptul că tipul de dovadă a provenienței legale va depinde de modul de dobândire. De exemplu:

- Dacă articolul din fildeș a fost importat chiar de către solicitant înainte de intrarea în vigoare a convenției, acestuia i se poate cere să facă dovada faptului că a locuit sau a lucrat în țara de export. Fotografii vechi, contracte, extrase dintr-un certificat de naștere, extrase din registrul de evidență a populației sau o declarație dată de solicitant și/sau de alți membri ai familiei pot fi acceptate ca dovadă a faptului că solicitantul a locuit în străinătate. De asemenea, solicitantul va trebui să demonstreze că articolul din fildeș a fost dobândit/importat în mod legal în UE (a se vedea secțiunea de mai jos, intitulată *Tipuri de dovezi*).
- Dacă articolul din fildeș a fost achiziționat în UE, solicitantul trebuie să demonstreze că acesta a fost dobândit în mod legal sau că îndeplinește cerințele unui exemplar prelucrat înainte de 1947 (a se vedea secțiunea de mai jos, intitulată *Tipuri de dovezi*).

Tipuri de dovezi

Următoarele dovezi ar trebui să fie în general preferate în sprijinul cererilor de certificat de reexport și de certificat intra-UE:

- permisul de import CITES original eliberat solicitantului și aprobat de autoritățile vamale sau documentele originale de import (de exemplu, documente vamale). Documentul (documentele) ar trebui să fie verificate, dacă este posibil, prin consultarea bazelor de date relevante, de exemplu bazele de date vamale naționale, bazele de date privind permisele CITES eliberate;
- certificatul de comerț intra-UE. Într-un astfel de caz, statul membru al UE care a eliberat certificatul ar trebui să fie consultat pentru a verifica validitatea acestuia. În cazul în care informațiile furnizate în certificatul intra-UE sunt neclare sau există îndoieli/preocupări referitoare la valabilitatea certificatului/legalitatea fildeșului, ar trebuie să se ceară informații suplimentare din partea solicitantului și/sau a autorității care a eliberat respectivul certificat. Dovezi suplimentare ar putea fi solicitate dacă, de exemplu, certificatul nu are marcaje de identificare (cum ar fi fotografii, detalii descriptive, informații privind greutatea/lungimea colților) sau este foarte vechi. Statele membre pot solicita orice dovadă care să furnizeze detalii suplimentare privind articolul și istoricul acestuia care nu au fost deja menționate în certificatul intra-UE. Ar putea să se solicite, de asemenea, o chitanță sau un act de transfer, în special dacă certificatul se referă la o anumită tranzacție, pentru a arăta că actualul proprietar a dobândit exemplarul direct de la deținătorului certificatului;

⁽¹⁾ În conformitate cu articolul 5 alineatele (3) și (6) din Regulamentul (CE) nr. 338/97 în ceea ce privește certificatele de reexport și, în ceea ce privește certificatele pentru comerțul intra-UE, articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 338/97, coroborat cu articolul 59 din Regulamentul (CE) nr. 865/2006.

- rezultatele datării cu carbon radioactiv/analizei izotopice pentru a stabili vechimea (și originea) exemplarului⁽¹⁾, ținând seama de faptul că stabilirea vechimii nu este suficientă în sine pentru a dovedi dobândirea legală;
- avizul unui expert, și anume stabilirea vechimii de către un expert independent recunoscut, de exemplu o persoană afiliată la o universitate/un institut de cercetare, un consultant în instanță/expert judiciar sau un expert autorizat/recunoscut⁽²⁾. Avizele experților pot fi considerate dovezi satisfăcătoare atât pentru fildeșul prelucrat, cât și pentru cel neprelucrat (de exemplu, în cazul în care nu se poate recurge la analiza criminalistică). În cazul fildeșului vechi prelucrat, stabilirea vechimii se poate face pe baza stilului de tăiere și a tehnicilor artisanale utilizate.

În cazul în care dovezile descrise mai sus nu sunt disponibile, solicitanților ar trebui să li se ceară să prezinte o combinație de alte tipuri de dovezi care să demonstreze dobândirea legală (a se vedea alte tipuri de dovezi, prezentate mai jos). Statele membre ar trebui să impună solicitantului să furnizeze în sprijinul cererii sale cât mai multe tipuri de dovezi posibil. Astfel cum s-a menționat mai sus în secțiunea intitulată *Considerații generale*, numărul și tipul de dovezi care vor constitui o probă satisfăcătoare a dobândirii vor depinde de natura cererii și de riscurile pe care le implică aceasta. În cazul în care o cerere de certificat intra-UE are ca obiect o cantitate comercială de fildeș brut, statele membre ar trebui să aibă în vedere să accepte numai dovezile enumerate la primele trei puncte de mai sus.

Printre alte tipuri de dovezi care pot constitui o probă satisfăcătoare a dobândirii legale se numără următoarele (de preferință, o combinație a acestora):

- permisul de export CITES original eliberat de țara de export sau documentul original de export (de exemplu, documentul vamal). Documentul (documentele) ar trebui să fie verificate, dacă este posibil, prin consultarea bazelor de date relevante;
- pentru „exemplarele prelucrate” care conțin fildeș, un document din partea unui expert autorizat/recunoscut;
- o chitanță sau o factură, un act de donație sau documente de moștenire, cum ar fi un testament;
- fotografiile vechi ale articolului din fildeș (care să aibă o dată, să înfățișeze o persoană ușor de recunoscut sau să fie făcute la locul de origine), un permis de vânatoare vechi (sau alte documente referitoare la vânatoare), documente de asigurare, scrisori sau documente publice vechi (cum ar fi articole de presă sau alte rapoarte/publicații originale care să ofere dovezi cu privire la proveniența exemplarelor);
- alte dovezi auxiliare care să susțină explicația dobândirii legale, cum ar fi dovada activității profesionale a persoanei care a dobândit exemplarul (de exemplu, în Africa) sau copii ale ștampilelor din pașaport;
- o mărturie/un affidavit din partea unui martor sau o declarație semnată de proprietar. Statele membre pot avea în vedere să ceară solicitantului să prezinte un affidavit în sprijinul certificatului eliberat, care să menționeze că este conștient de consecințele unei declarații false. O declarație din partea unui martor/un affidavit ar trebui să fie în continuare susținută/susținut de alte dovezi, cum ar fi fotografiile sau chitanțe/facturi;
- pentru exemplarele prelucrate sau instrumentele muzicale fabricate în UE, o confirmare din partea producătorului ori a unui expert conform căreia instrumentul a fost fabricat pe teritoriul unui stat membru al UE înainte de data includerii pe lista CITES relevantă.

În cazul în care, în lumina dovezilor furnizate de un solicitant în sprijinul unei cereri de certificat de reexport/certificat intra-UE, persistă îndoiele cu privire la dobândirea legală a fildeșului în cauză, statele membre ar trebui să aibă în vedere consultarea unui expert independent sau impunerea efectuării unei analize criminalistice pentru a verifica vechimea exemplarului; costurile ar trebui să fie suportate de către solicitant.

(1) Orientările Biroului ONU pentru Droguri și Criminalitate (UNODC) privind metodele și procedurile de eșantionare și de analiză de laborator a fildeșului oferă o imagine de ansamblu asupra opțiunilor disponibile în materie de teste de laborator, precum și îndrumări referitoare la prelevarea de eșantioane în scopul testării, inclusiv o listă a echipamentelor și a materialelor necesare pentru eșantionarea fildeșului [a se vedea UNODC, (2014), *Guidelines on Methods and Procedures for Ivory Sampling and Laboratory Analysis*. United Nations, New York, în special secțiunea 14.2.2 *Izotopes* (pagina 30 și următoarele și pagina 46), disponibilă la următoarea adresă: https://www.unodc.org/documents/Wildlife/Guidelines_Ivory.pdf]. De asemenea, conform site-ului web www.ivoryid.org.

(2) Dacă se recurge la avize ale experților puse la dispoziție de judecători, este posibil să apară eventuale conflicte de interese, aspect care trebuie analizat cu atenție.

ANEXA II

Marcarea, înregistrarea și alte cerințe pentru eliberarea certificatelor

În temeiul legislației UE, marcarea permanentă a produselor din fildeș nu este obligatorie înainte de acordarea unui certificat intra-UE, dar unele state membre impun deja această cerință. În plus, permisele de import și certificatele de reexport pot fi eliberat de statele membre ale UE pentru anumite produse din fildeș numai dacă acestea sunt marcate [a se vedea articolul 64 alineatul (1) litera (d) și articolul 65 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 865/2006]. Rezoluția CITES 10.10 (Rev. CoP 17) încurajează, de asemenea, marcarea „colți[lor] întregi de orice dimensiuni și bucățile de fildeș tăiate care au o lungime de cel puțin 20 cm și cântăresc cel puțin un kilogram”.

În acest context, se recomandă ca statele membre să aibă în vedere marcarea permanentă: (i) a colților întregi de orice dimensiuni și (ii) a bucăților de fildeș tăiate care au o lungime de cel puțin 20 cm și cântăresc cel puțin un kilogram. Marcarea permite corelarea unui certificat cu exemplarele din fildeș în cauză și îmbunătățește trasabilitatea în cadrul sistemului.

Se recomandă ca această marcă să se efectueze în conformitate cu Rezoluția CITES 10.10 (Rev. CoP 17): „colții întregi de orice dimensiuni și bucățile de fildeș tăiate care au o lungime de cel puțin 20 cm și cântăresc cel puțin un kilogram să fie marcate cu poansoane, cu cerneală permanentă sau utilizând alt mijloc de marcă permanentă, folosind următoarea formulă: codul ISO format din două litere al țării de origine, ultimele două cifre ale anului/numărul de serie aferent anului/și greutatea în kilograme (de exemplu, KE 00/127/14). Este recunoscut faptul că diversele părți ale sistemelor diferite de marcă și pot aplica practici diferite pentru a specifica numărul de serie și anul (care poate fi anul de înregistrare sau de recuperare, de exemplu), dar că toate sistemele trebuie să aibă ca rezultat atribuirea unui număr unic fiecărei bucăți de fildeș marcat. Acest număr ar trebui să fie amplasat la marginea marcajului, în cazul colților întregi, și evidențiat cu o culoare.”

Rezoluția menționează că marcajul ar trebui să indice țara de origine; dacă această țară nu este cunoscută atunci când un stat membru al UE efectuează marcarea, codul ISO indicat ar trebui să fie cel al țării de marcă. Statele membre pot considera oportun să se prevadă că deținătorul/proprietarul fildeșului suportă costurile marcării permanente.

Odată ce produsul a fost marcat permanent, codul ar trebui să fie introdus într-o bază de date electronică, pentru a facilita verificarea viitoare, împreună cu numărul certificatului și toate informațiile relevante, cum ar fi lungimea, greutatea și statutul anterior Convenției. Informațiile ar trebui să fie înregistrate la nivel național, dacă este posibil. Dacă informațiile sunt înregistrate la nivel regional/local, ar trebui să existe mecanisme pentru schimbul de informații cu/supravegherea de către autoritatea centrală (națională) CITES. După marcă, se recomandă, de asemenea, ca articolele să fie documentate fotografic și ca evidențele și fotografiile să fie păstrate împreună.

Statele membre au raportat că au întâmpinat dificultăți în verificarea valabilității certificatelor intra-UE, ceea ce îngreunează confirmarea identității exemplarului în cauză (în cazul colților bruți). Pentru a soluționa aceste probleme, se recomandă statelor membre:

- să solicite documentația fotografică a exemplarelor din fildeș (în special pentru colții întregi bruți) și, în cazul în care sistemele naționale permit acest lucru, să se asigure că fotografiile sunt anexate/atașate la respectivul certificat intra-UE. Fotografiile ar trebui să fie scanate și păstrate împreună cu evidențele certificatului eliberat. Printre caracteristicile care ar putea fi documentate (și care ar contribui la identificare) se numără coloritul caracteristic, fisurile sau alte deteriorări, curbura și baza colțului (de exemplu tăiat cu grijă sau uzat). Ar fi utile fotografiile ale întregului colț și ale bazei. În cazul în care colțul are un element gravat, ar trebui să se includă, de asemenea, o fotografie care să evidențieze detaliile și poziția elementului gravat pe colț. Fotografiile fildeșului pentru care se eliberează un certificat sunt deosebit de importante în cazul în care fildeșul nu a fost marcat;
- să includă în certificat detalii cu privire la modul în care au fost măsurate greutatea și lungimea articolului din fildeș, precum și circumferința la bază. În ceea ce privește greutatea, printre informațiile relevante se numără precizarea momentului când a fost stabilită aceasta (dacă articolul a fost cântărit la momentul eliberării certificatului sau au fost folosite informații mai vechi privind greutatea) și a faptului dacă greutatea include toate elementele atașate colțului

(cum ar fi un înveliș de protecție care acoperă baza sau un sistem de fixare a colțului pe perete) care ar fi putut fi scoase pentru respectiva cântărire. În ceea ce privește lungimea, printre informațiile relevante se numără precizarea faptului dacă lungimea menționată este cea interioară sau exterioară și dacă aceasta a fost calculată de la vârf la bază (sau în alt mod);

- să înregistreze atât numărul de articole în cauză, cât și cantitatea în unitate de masă (kg) (deoarece dimensiunile exemplarelor variază în mod considerabil).
-